

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Czarnecka

Sędziowie: SSO Aleksandra Kiersnowska-Tylewicz

SSO Marcin Miczke (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **B. B. i J. B.**

przy uczestnictwie **Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w G.**

na przewlekłość postępowania sądowego w sprawie z powództwa B. B.i J. B.przeciwko (...) SAz siedzibą w W.o zapłatę, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w G.pod sygn. akt I C (...)

postanawia

- 1. stwierdzić przewlekłość postępowania sądowego w sprawie z powództwa B. B.i J. B.przeciwko (...) SAz siedzibą w W.o zapłatę, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w G. pod sygn. akt I C (...)**
- 2. przyznać skarżącym B. B.i J. B.od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G.2.000 zł (dwa tysiące złotych);**
- 3. nakazać Sądowi Rejonowemu w G.zwrócenie skarżącym wniesionych opłat od skargi w kwocie 200 zł (dwieście złotych).**

A. Kiersnowska -TylewiczSSO A. CzarneckaSSO M. Miczke

UZASADNIENIE

10 czerwca 2013 r. wpłynęła do Sądu Okręgowego w Poznaniu skarga B. B.i J. B.na naruszenie ich prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżący wnieśli w niej o stwierdzenie przewlekłości postępowania sądowego w sprawie o sygn. akt I C (...)Sądu Rejonowego w G., zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżących sumy pieniężnej w kwocie 2.000 zł oraz zwrot uiszczony opłaty od skargi. W uzasadnieniu skarżący podnieśli, że pozew o zapłatę kwoty 16.578,90 zł tytułem odszkodowania z umowy ubezpieczenia w związku z rezygnacją z imprezy turystycznej wnieśli 15 lipca 2011 r. i od tej pory Sąd nie podjął żadnej czynności merytorycznej zmierzającej do rozpoznania sprawy. Skarżący podkreślili, że Sąd zaakceptował i nadał bieg sprzeciwowi pozwanego od nakazu zapłaty, mimo że był on dotknięty brakami formalnymi. Dopiero po doręczeniu odpisu sprzeciwu powodom, zwrócili oni uwagę Sądu na owe braki i wówczas przewodniczący wezwał pozwanego do ich usunięcia. Skarżący wytknęli również, że od ich przesłuchania na rozprawie 23 sierpnia 2012 r. aż do 13 maja 2013 r., tj. przez 9 miesięcy Sąd nie podjął żadnej czynności. Z kolei po wpłacie przez powodów zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, co nastąpiło 3 czerwca 2013 r., do tej pory nie został wyznaczony biegły, który winien sporządzić opinię w sprawie. Skarżący nadmienili również, że podczas ich wizyty w Sądzie nie mogli zapoznać się z aktami sprawy, które były w posiadaniu sędziego sprawozdawcy. Zazaczyli, że wykazują aktywną postawę w postępowaniu, niezwłocznie odpowiadają na pisma sądowe a 6 maja 2013 r. osobiście interweniowali u Prezesa Sądu Rejonowego w G. w celu przyspieszenia rozpoznania sprawy.

Skarb Państwa-Prezes Sądu Rejonowego w G.zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi. Podniósł, że w okresach od 15 lipca 2011 r. do 23 sierpnia 2012 r. i od 13 maja 2013 r. czynności w sprawie były podejmowane bez zbędnej zwłoki uwzględniając przeciętny czas podejmowania czynności w sprawach cywilnych (1,5 miesiąca) i stan decernatu sędziego referenta. Uczestnik przyznał, że w okresie od sierpnia 2012 r. do maja 2013 r. wystąpiła znaczna przerwa w czynnościach podejmowanych w sprawie, jednak wyjaśnił, że powodem tego był objęcie w dniu 1 czerwca 2012 r. przez nowego sędziego decernatu, który liczył wówczas 614 spraw, w tym sprawy w których od dłuższego czasu nie były podejmowane czynności z uwagi na długi okres nieobecności poprzednio orzekającego sędziego. Nadto uczestnik zwrócił uwagę na bardzo dużą liczbę spraw przydzielonych do rozpoznania sędziom Sądu Rejonowego w G. Podkreślił przy tym, że zmiany organizacyjne prowadzone od wielu lat przez Prezesów tego Sądu tylko w niewielkim stopniu wpłynęły na poprawę sytuacji.

Sąd Okręgowy stwierdził następujący przebieg postępowania w sprawie, której dotyczy skarga, w istotnym dla jej rozpoznania zakresie:

15 lipca 2011 r. wpłynął do Sądu Rejonowego w G. pozew B. B.i J. B.o odszkodowanie z umowy ubezpieczenia. 15 lipca 2011 r. sprawa została zarejestrowana w repertorium Nc pod numerem (...)11 i 25 lipca 2011 r. przedłożona referendarzowi sądowemu. Ten tego samego dnia wydał zarządzenie polecające ustalić, czy wpłynęła opłata sądowa od pozwu. Zarządzenie to zostało wykonane 16 sierpnia 2011 r. Po ustaleniu, że opłata nie została uiszczona, referendarz 16 sierpnia 2011 r. polecił wezwać powodów do jej uiszczenia. Zarządzenie to zostało wykonane 5 września 2011 r. 8 września 2011 r. powodowie uiszcili wymaganą opłatę. Dowód wpłaty został przedłożony referendarzowi 29 listopada 2011 r.

6 grudnia 2011 r. referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

27 grudnia 2011 r. wpłynął sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty.

16 stycznia 2012 r. sędzia przewodniczący stwierdził wniesienie sprzeciwu w terminie oraz zarządził wpisanie sprawy do repertorium C. Została ona zarejestrowana pod numerem (...).

Z nie podpisanej adnotacji (k. 64) wynika, że akta przedłożono sędziemu sprawozdawcy, który zwrócił je 16 lutego 2012 r.

14 lutego 2012 r. sędzia sprawozdawca stwierdził, że sprzeciw pozwanego jest dotknięty brakami formalnymi oraz wydał zarządzenie polecające zakreślić sprawę w repertorium C oraz wezwać pełnomocnika pozwanego do przedłożenia odpisu sprzeciwu i załączników, jednego kompletu wszystkich załączników do pozwu oraz jednego kompletu załączników do pozwu bez pełnomocnictwa – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu.

9 marca 2012 r. pozwany nadesłał brakujące dokumenty. 12 marca 2012 r. sędzia przewodniczący polecił dołączyć z.p.o. wezwania skierowanego do pozwanego w wykonaniu zarządzenia z 14 lutego 2012 r. Z.p.o. wpłynęło do Sądu 13 marca 2012 r.

12 kwietnia 2012 r. sędzia przewodniczący wydał zarządzenie stwierdzające skuteczne usunięcie braków formalnych sprzeciwu oraz polecił zarejestrować sprawę w repertorium C (została zarejestrowana pod numerem C (...)) oraz przedłożyć akta sędziemu sprawozdawcy.

6 lipca 2012 r. sędzia sprawozdawca wyznaczył rozprawę na 23 sierpnia 2012 r.

25 lipca 2012 r. wpłynęło pismo procesowe powodów, w którym m.in. zwrócili oni uwagę, iż pełnomocnictwa w imieniu pozwanego udzielił A. P.jako prezes zarządu, podczas gdy ze złożonego odpisu z KRS wynika, że osoba ta jest wiceprezesem zarządu, co wymaga wyjaśnienia.

Na rozprawie 23 sierpnia 2012 r. Sąd wysłuchał informacyjnie powodów oraz zobowiązał pełnomocnika pozwanych do złożenia aktualnego na dzień udzielenia pełnomocnictwa odpisu z KRS (14 lipca 2009 r.) w oryginale lub

należycie uwierzytelnionym odpisie, z którego będzie wynikało, że w dniu podpisania pełnomocnictwa A. P. pełnił funkcję prezesa zarządu, a J.R. funkcję wiceprezesa zarządu, albowiem zachodzi rozbieżność między oznaczeniem funkcji członków zarządu w pełnomocnictwie a oznaczeniem tych funkcji w odpisie KRS pozwanego, lub złożenia prawidłowego pełnomocnictwa, zgodnego w swych danych z dołączonych do niego odpisem KRS pozwanego, przy czym, jeżeli pełnomocnictwo to będzie miało datę późniejszą, aniżeli 23 grudnia 2011 r. (data złożenia sprzeciwu), winno zostać do niego dołączone oświadczenie osób upoważnionych do reprezentacji pozwanego (według daty złożenia oświadczenia), że potwierdzając czynności pełnomocnika dokonane w niniejszym postępowaniu do chwili złożenia prawidłowego pełnomocnictwa – w terminie 7 dni, pod rygorem pominięcia czynności dokonanych przez pełnomocnika r. pr. M. S.. Nadto Sąd zobowiązał pozwanego do złożenia akt szkody i odroczył rozprawę bez wyznaczania jej kolejnego terminu.

13 września 2012 r. pozwany złożył dokumenty wykazujące umocowanie jego pełnomocnika.

6 maja 2013 r. wpłynęło pismo powodów z prośbą o niewyznaczenie rozprawy do 14 czerwca 2013 r. oraz od 11 do 27 lipca 2013 r. z uwagi na pobyt za granicą.

13 maja 2013 r. Sąd wydał postanowienie zobowiązujące powodów do złożenia czytelnego egzemplarza umowy o świadczenie usług turystycznych (stanowiącej załącznik do pozwu), zobowiązał pełnomocnika pozwanego do ustosunkowania się to twierdzeń powodów złożonych na rozprawie 23 sierpnia 2012 r. co do doręczenia im OWU, zobowiązał powodów i pełnomocnika pozwanego do podniesienia wszystkich twierdzeń i dowodów w terminie 14 dni oraz zobowiązał powodów i pozwanego do uiszczenia zaliczek na poczet dowodu z opinii biegłego w terminie 14 dni, pod rygorem pominięcia tego dowodu. Postanowienie to zostało wykonane 21 maja 2013 r. Doręczenie powodom nastąpiło 23 maja 2013 r. a pełnomocnikowi pozwanych 27 maja 2013 r.

3 czerwca 2013 r. wpłynęło pismo procesowe powodów, a 10 czerwca 2013 r. pismo procesowe pozwanego – w wykonaniu zobowiązania nałożonego postanowieniem z 13 maja 2013 r.

Zaliczki zostały wpłacone przez powodów 3 czerwca 2013 r. a przez pozwanego 10 czerwca 2013 r.

2 lipca 2013 r. sędzia sprawozdawca polecił dołączyć dowody wpłaty zaliczek.

23 lipca 2013 r. sędzia sprawozdawca polecił ustalić, czy (...) w P. podejmie się sporządzenia opinii. 6 sierpnia 2013 r. pracownik sekretariatu ustalił, że (...) w P. po przesłaniu akt określi, czy podejmie się sporządzenia opinii. 7 sierpnia 2013 r. sędzia sprawozdawca polecił przesłać akta (...) w P. i zobowiązał go do oświadczenia w terminie 14 dni, czy sporządzi opinię.

18 września 2013 r. wpłynęła odpowiedź (...) w P. informująca, że (...) podejmie się sporządzenia opinii.

Akta przedłożono sędziemu sprawozdawcy 30 września 2013 r.

25 października 2013 r. sędzia sprawozdawca bez wydania postanowienia dowodowego polecił przesłać akta (...) w P. celem przystąpienia do sporządzenia opinii w terminie 1 miesiąca.

Od 14 do 18 stycznia 2013 r. i od 3 do 19 sierpnia 2013 r. sędzia sprawozdawca korzystał z urlopu wypoczynkowego. Od 15 do 22 lutego 2013 r. sędzia sprawozdawca przebywał na zwolnieniu lekarskim, a 28 stycznia 2013 r. 18 lutego 2013 r. i 18 marca 2013 r. był delegowany do zakończenia spraw karnych w Sądzie Rejonowym w G.. Od 14 do 17 kwietnia 2013 r. sędzia przebywał na szkoleniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga została wniesiona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.). powoływanej dalej jako

„ustawa”. Art. 2 ust. 1 ustawy stanowi, że strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (...) (przewlekłość postępowania). Kryteria oceny przebiegu postępowania, mające na celu ustalenie, czy doszło do jego przewlekłości formułuje art. 2 ust. 2 ustawy, który stanowi, że dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty (...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawikłaności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Analizując przebieg postępowania w sprawie, której rozpoznawana skarga dotyczy, pod kątem przesłanek z art. 2 ust. 2 ustawy, należało stwierdzić, iż charakter sprawy (przeciwko ubezpieczycielowi o zapłatę odszkodowania z umowy ubezpieczenia w związku z rezygnacją z wycieczki turystycznej) lokuje ją wśród standardowych, typowych spraw prowadzonych przed sądami powszechnymi. Zasadniczy problem w sprawie dotyczy tego, czy zachorowanie powoda, wykluczające jego udział w imprezie turystycznej, miało charakter nagły, czy wynikało z choroby przewlekłej. W tym celu zachodzi potrzeba przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Powoduje to, że sprawę należy uznać za nieskomplikowaną pod względem faktycznym i prawnym. Z uwagi na brak złożonych zagadnień prawnych oraz niski stopień skomplikowania faktycznego sprawy można było oczekiwać szybkiego podejmowania w niej kolejnych czynności procesowych, zmierzających do jej rozpoznania i rozstrzygnięcia. Konkretyzując, oznaczało to obowiązek sądu i sędziego przewodniczącego wydawania decyzji nie wymagających szczególnego namysłu lub przygotowania w terminie nie dłuższym niż 14 dni oraz obowiązek pracowników sekretariatu wykonywania koniecznych czynności biurowych i technicznych w czasie nie dłuższym, niż 3 dni robocze.

Tymczasem już na wstępnym etapie sprawy, tj. przy badaniu zachowania wymagań formalnych i fiskalnych pozwu oraz sprzeciwu od nakazu zapłaty, doszło do zwłoki w jej rozpoznaniu. Po wydaniu przez referendarza 25 lipca 2011 r. polecenia ustalenia, czy powodowie uiszczyli opłatę sądową od pozwu, zarządzenie to powinno być wykonane w terminie 3 dni, czyli do 28 lipca 2011 r. Była to bowiem prosta czynność techniczna ograniczająca się do zbadania wpływu opłaty na rachunek Sądu. Tymczasem zarządzenie zostało wykonane 16 sierpnia 2011 r., czyli z nieuzasadnionym opóźnieniem w wymiarze **19 dni**.

Zarządzenie z 16 sierpnia 2011 r., polecające wezwać powodów do uiszczenia opłaty od pozwu, powinno zostać wykonane w ciągu 3 dni, czyli do 19 sierpnia 2011 r. Była to prosta czynność biurowa. Zostało ono rzeczywiście wykonane dopiero 5 września 2011 r., czyli z **17-dniową zwłoką**.

Po uiszczeniu przez powodów opłaty 8 września 2011 r. dowód wpłaty winien zostać przedłożony referendarzowi sądowemu w ciągu 3 dni, czyli do 12 września 2011 r. Tymczasem faktycznie przedstawiono go dopiero 29 listopada 2011 r., czyli z nieuzasadnionym opóźnieniem w wymiarze **2,5 miesiąca**.

Po wpływie 27 grudnia 2011 r. sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty sprawdzenie zachowania wszystkich jego wymagań formalnych, w tym prawidłowości pełnomocnictw, winno nastąpić w ciągu 14 dni, tj. do 10 stycznia 2012 r. Tymczasem nastąpiło dopiero 14 lutego 2012 r. a w dodatku przewodniczący nie wezwał do usunięcia wszystkich braków, co skutkowało koniecznością ponowienia wezwania na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2012 r. Oznacza to **miesiąc zwłoki** w rozpoznaniu sprawy.

Po uzupełnieniu 9 marca 2012 r. przez pozwanego brakujących dokumentów zaszła konieczność wyjaśnienia, czy pozwany uczynił to w terminie. W tym celu zasadne było oczekiwanie na dołączenie z.p.o. wezwania skierowanego do pozwanego w wykonaniu zarządzenia z 14 lutego 2012 r. Wspomniane z.p.o. przewodniczący polecił dołączyć zarządzeniem z 12 marca 2012 r. Z.p.o. wpłynęło do Sądu 13 marca 2012 r. W terminie 3 dni winno zostać przedłożone sędziemu, który następnie powinien w ciągu kolejnych 14 dni wyznaczyć termin rozprawy. Wyznaczenie rozprawy winno zatem nastąpić do 30 marca 2012 r. Tymczasem ponowna rejestracja sprawy w repertorium C i okres bezczynności związany – najprawdopodobniej – z oczekiwaniem na objęcie przez nowego sędziego urzędu od 1

czerwca 2012 r. i przedłożenie akt nowemu sędziemu sprawozdawcy trwał do 6 lipca 2012 r. Dopiero tego dnia sędzia sprawozdawca wydał zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy na 23 sierpnia 2012 r. Oznacza to **3 miesiące zwłoki**.

Gdyby zbadanie zachowania warunków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty nastąpiło bezpośrednio po jego wpływie i pozwany zostałby wezwany do usunięcia wszystkich tych braków już zarządzeniem z 14 lutego 2012 r., wówczas wezwanie pełnomocnika pozwanego na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2012 r. do wykazania umocowania byłoby zbyteczne. Pozwany wykonał to zobowiązanie nadsyłając stosowne pełnomocnictwo i potwierdzenie czynności 13 września 2012 r. Po tej dacie Sąd zaniechał podejmowania jakichkolwiek czynności aż do 13 maja 2013 r. Oznacza to, że przyjmując 14 dni na podjęcie czynności, nieuzasadniona przewlekłość wyniosła **7,5 miesiąca**. Dla tak znacznego opóźnienia w rozpoznaniu sprawy nie ma żadnego uzasadnienia.

Po zobowiązaniu powodów i pozwanego postanowieniem z 13 maja 2013 r. do uiszczenia zaliczek na poczet dowodu z opinii biegłego zaliczki zostały wpłacone przez powodów w dniu 3 czerwca 2013 r., a przez pozwanego w dniu 10 czerwca 2013 r. Przedłożenie sędziemu sprawozdawcy informacji o wpłacie zaliczek winno nastąpić w ciągu 3 dni, czyli do 13 czerwca 2013 r., który następnie powinien podjąć czynności w ciągu kolejnych 14 dni, czyli do 27 czerwca 2013 r. Tymczasem dopiero 2 lipca 2013 r. sędzia sprawozdawca polecił dołączyć dowody wpłaty zaliczek, a po ich dołączeniu dopiero 23 lipca 2013 r. podjął kolejne czynności, zmierzające do ustalenia, który z biegłych podejmie się wydania opinii w niniejszej sprawie. Oznacza to **23 dni zwłoki**.

Wykonanie zarządzenia z 23 lipca 2013 r. polecającego ustalić, czy (...) w P. podjęcie się sporządzenia opinii powinno nastąpić w ciągu 3 dni roboczych, czyli do 26 lipca 2013 r., tymczasem zarządzenie to zostało wykonane 6 sierpnia 2013 r., tj. ze zwłoką w wymiarze **6 dni** roboczych.

Po wpływie 18 września 2013 r. odpowiedzi (...) w P. powinna ona zostać w ciągu 3 dni roboczych przedłożona sędziemu – tj. najpóźniej 23 września 2013 r. Faktycznie akta wraz z pismem (...) w P. zostały przedstawione sędziemu 30 września 2013 r., czyli z nieuzasadnionym opóźnieniem w wymiarze **1 tydzień**.

Wszystkie wyżej wskazane przypadki bezczynności spowodowały nieuzasadnione przedłużenie się postępowania o **16 miesięcy**. W odniesieniu do ogólnego czasu trwania postępowania, tj. 2,5 roku (pозew wpłynął 15 lipca 2011 r.) zwłoka ta stanowi blisko 55%, czyli ma znaczący wymiar. Tak znaczne przedłużenie się postępowania musiało być uznane za powodujące jego przewlekłość w rozumieniu ustawy. Nie bez znaczenia jest również, że żadna ze stron nie przyczyniła się do przewlekłości postępowania.

Uczestnik – Skarb Państwa w odpowiedzi na skargę w istocie przyznał, że przez znaczny okres trwania postępowania w sprawie nie były podejmowane czynności. Jednocześnie nie można podzielić argumentów uczestnika, jakoby w niniejszej sprawie przyczyną usprawiedliwiającą opóźnienie w podejmowaniu czynności było duże obciążenie sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w G. oraz przydzielenie aktualnemu sędziemu sprawozdawcy do rozpoznania 641 spraw. Stanowisko to pomija istotną okoliczność, że przedmiotem niniejszej sprawy nie jest ewentualna odpowiedzialność dyscyplinarna sędziego za przewinienie służbowe polegające na podejmowaniu czynności w postępowaniu z nieuzasadnioną zwłoką. Przeciwnikiem skargi jest Skarb Państwa i to jego rzeczą jest takie zorganizowanie systemu wymiaru sprawiedliwości, aby zapewniał on możliwość udzielenia stronom sprawnej i szybkiej ochrony sądowej, w tym przez zapewnienie sądom powszechnym odpowiedniej, adekwatnej do wpływu spraw kadry sędziowskiej i administracyjnej. Nadmienić zresztą należy, że uczestnik w żaden sposób nie sprecyzował, jakie konkretne zmiany organizacyjne zostały podjęte w celu zmniejszenia zaległości w Sądzie Rejonowym w G. co uniemożliwiało ocenę, czy były one celowe i zdatne do osiągnięcia zamierzonego celu w postaci zmniejszenia zaległości. Skoro jak sam uczestnik przyznał, zaległości te występują od wielu lat, to nie mają charakteru nagłego i możliwe było podjęcie czynności zmierzających do ich skutecznego wyeliminowania, w szczególności zwrócenie się o przydzielenie temu Sądowi większej obsady sędziowskiej.

Powyższe - na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy - uzasadniało rozstrzygnięcie, jak w pkt. 1. postanowienia.

Skarżący domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 2.000 zł. Takie żądanie znajdowało umocowanie w art. 12 ust. 4 ustawy, który stanowi, że uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa (...) sumę pieniężną w wysokości od 2.000 zł do 20.000 zł. Suma pieniężna, której domagał się skarżący, została określona na poziomie minimum przewidzianego w art. 12 ust. 4 ustawy, stąd – wobec stwierdzonej przewlekłości – należało w całości uwzględnić żądanie w tym zakresie.

Sąd Okręgowy nakazał zwrot opłat na rzecz skarżących na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy.

A. Kiersnowska -TylewiczSSO A. CzarneckaSSO M. Miczke